

ਮੇਰੇ ਅਧਿਆਪਕ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬਕ

Authors : A P J Abdul Kalam with Arun Tiwari

Adapted by Ananya Parthibhan

ਮੈਂ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰਮ, ਸ਼ਿਵ ਮੰਦਰ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮਸਜਿਦ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਮਸਜਿਦ ਤੋਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕੋਲ ਰੁਕਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਦਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਸਨ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੜਕਾ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੰਤਰਾਂ ਦਾ ਸੁਰੀਲਾ ਜਾਪ ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਤੱਕ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਜਾਦੂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ਕ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਗਈ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਮਿੱਤਰ ਰਾਮਾਨਧ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਮੁੱਖ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੰਤਰਾਂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਬੈਠਦਾ ਸੀ। ਰਾਮ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚੋਰੀ-ਚੋਰੀ ਮੁਸਕੁਰਾਉਂਦਿਆਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਾ ਸੀ।

ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਤੇ ਰਾਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਧਾਗਾ ਪਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਚਿੱਟੀ ਟੋਪੀ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੰਜਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਆਇਆ। ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਥਪਥਪਾਉਂਦਿਆਂ ਜਮਾਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੁਕ ਗਿਆ।

“ਤੂੰ, ਚਿੱਟੀ ਟੋਪੀ ਵਾਲਿਆ। ਤੇਰੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕੋਲ ਬੈਠਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ!” ਉਹ ਚੀਕਿਆ, “ਆਖਰੀ ਬੈਂਚ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠ।” ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ।

ਰਾਮ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਰੋਂਦੇ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਸਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੀ ਤੂੰ ਰੋਇਆ ਸੀ? ਕੀ ਹੋਇਆ ਪੁੱਤਰ?” ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈ।

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਰਾਮ ਭੱਜਦਾ ਹੋਇਆ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।” ਘਬਰਾਉਂਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਰਾਮ ਦੇ ਘਰ ਗਏ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਰੁਕ ਗਈ। “ਸਾਡੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਲਾਮ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੋ,” ਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਮੁੱਖ ਪੁਜਾਰੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ?

“ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖਰੇ ਪਿਛੇਕੜਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਦੇ,” ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸਾਡੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਕਲਾਮ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ।” ਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਤੀਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਲੋਂ ਅਫਸੋਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਰਾਮ ਮਾਣ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਅਗਲੇ ਬੈਂਚ ‘ਤੇ ਬੈਠਦੇ। ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੇਸਤ ਰਹੇ।

THE END

Click below to follow us:

You Tube

facebook

BookBox

www.bookbox.com

© BookBox. All Rights Reserved.

Vocabulary

(All meanings given in context to the story)

Apologise	-	Saying sorry for doing something wrong
Famous	-	Known by many people
Glance	-	Look quickly at someone or something
Harmony	-	When everyone is peaceful and friendly with each other
Incident	-	An event that is usually unpleasant
Linger	-	Remain in a place longer than is usual or expected
Regret	-	Feel sorry or sad about something
Strict	-	Seriously follow discipline
Suspiciously	-	Look at someone as if he has done something wrong
Terrified	-	Very scared

Click below to follow us:

BookBox
www.bookbox.com

© BookBox. All Rights Reserved.